Того вечора вона принесла
до нас мисочку грибів.
Тихо поставила на лаві. —
Просив зварити вчора…
Не діждав їсти…

Ти любив гриби, Василю?
Мабуть, що любив.
Там, де тебе вбили,
Вартою — гриби.

Я іду, збираю,
Раптом — ти стоїш…
Вітер над борами
Сни проніс чиїсь.

Сни в безсонні ночі,
Сни в бездонні дні, —
Афини — це ж очі,—
Гомониш мені.

Кров пішла в ожини,
У глоди сплила.
Не один чужинник
Вмер від їх жала…

Голубі та сиві
Ягоди сумні.
Твердості, Василю,
Сили дай мені.

Мовили ялиці,
Мовили дуби:

На міцних грибницях
Вік ростуть гриби.